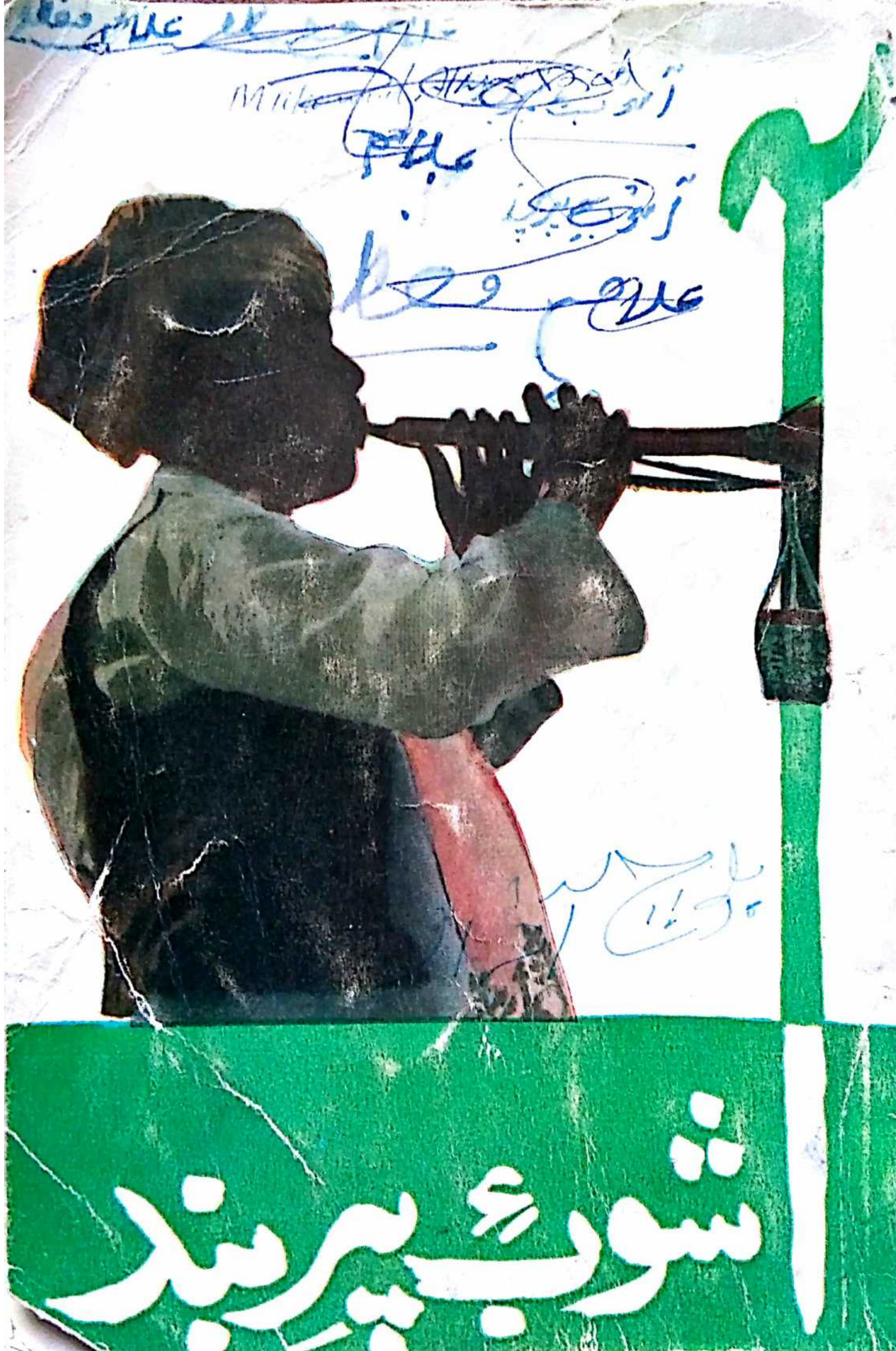

اشوب یزید

آشوبِ پرند

آشوبءَ پربند

چھاپ جاہ!
البرٹ پریس، کوئٹہ

آشوپءِ سروک

(عطاشاد)

سیہ شپیں ظلمءَ ہکیں ڈیہءِ ماہکان
گار بیت وروشءَ زریت ہا ایں استمال
قہرین تامورءَ، چیر دسر بہت انت آسمال
بلوسیت ایر دستیں اُولس زنگ زرا ریت جہاں
آسیابءَ زوراکیءِ رنجنت درمیان

آسکیں بتے ناہیری ءِ ملّیں ھسابیت
ایمنیں مہرانی کشاراں پا ہار بیت
روشنیں امیت ءِ چراگ دھنزاں گاربیت
دژمنیں ہمرگوات ءِ زرّ ءَ حُبّ ءِ شار بیت
واہگ ءِ سارتیں دامن ءَ ظلم آسگوار بیت

طب بکشیت و دل ملوٹیت آ دور بیت
شہد درشانوکیں زبان ءِ گپ جور بیت
گل زمین تنّاپ ءَ مریت انگت ہور بیت
مرگ ءِ اندیشاں زندمانیگ ءَ طور بیت
جمبراں تہر ءِ بمبوئیں اوست ءِ پور بیت

ما چشیں آس شانیں شپ ؤ روچاں جاہ جنت
استمان ءِ نجنت ءِ متہم لو دان راہ ذنت
مرتگیں مہرانی کشار اتج بُن ساہ کنت
اے ردستی ءِ ناطبیں آدم دراہ بنت
تنگہیں نچّ پہ استمان رودچ و باہ بنت

دل مداحیگ انت پہ چشیں آشوبءِ سمردک
چم زروک انت پہ سرمچاریں چمّانی رودک

قومءِ سروگ

(فضل معذور پنجگوری)

وشّ و شام بے منی قومءِ سروکیں نام دار

کلیں دنیاءِ تہا تلان ببیت تئی نام و توار

تو ببئے مرد مجاہد قوم ببیت تئی دست راست

تو کماش ءِ ملک و قوم بئے قوم ببیت پشتانیگ

سربسر پہ سریں بستہ ببنت ملکءِ بلیں دژمناںءَ

آیانی دیمءِ بروک منی ملکءِ امیریں نام دار

خیال و قابی ببنت تئی شیوءَ چو شاہینءَ ببئے

ہر شکلءِ دیما در اہر منزلءَ دیما روان

یک کسانے ساعتِ ءَ نند تاریخ ءِ تاکاں بچار

طارق و فاروق ءِ حالاں محمد ءِ کاراں بچار

نوبت ءِ یک زند ءِ نوکیں آرت تو پہ قوم ءِ خاطر ءَ

سن ہزار و نہ صد و پنجاہ و ہشت ءَ آخر ءَ

ای انقلابی دور ءَ آرگ طرز ءِ جمہوری ءَ نظام

سوب و سوبداریں نظام ءِ پہ ملک و قوم ءِ خاطر ءَ

ہنگہ ای طرز ءِ جمہوری ءِ سر ءَ کمگے دلگوش پکن

حق غریبانی ورنت شومئ مزن لائیں میر و حکم دار

یک برّے چکاّست تو قوم ءِ پہ ملک ءِ خاطر ءَ

سن ہزار و نہ صد و شصت و پنچ ءِ جیڑھا

ہنگتا شیلوار بند بے حال مبواچ ملک ءِ شومئ دشمناں

ہردم شمے نام ءَ گرنت ہردم شمے پاساں چرنت

یک برے بہار بدے ہنگہ ای شوئیں دشمنءَ

لانک ولانک بستہ ببیت دیم پہ کشتیرءَ روان

دیم تہار کن چوکہ کشتیءَ جمرءِ چہ کاشش پکیت

چو گرد کاشہم کنان گون ملکءِ وزیایان یلیں

اچ مغربی ملکانی ایٹم بم و بیہاران مترس

نعرہ تکبیرءِ خیال بیت الشنت ایٹم بم شمے

براسی برسلاری مدد گاری گمی ملکان پکن

گون سعودی ترکی ایران انڈونیشی مصر و شام

معذور ہد دعا انت شمے حقءَ گون ربّ العزتءَ

شاد ببیئے ہردم مدام گون ملکءَ پاک مردمان

انقلاب

(عبدالحکیم حق گو)

داتگت ملکءَ نجات ایوب خان
جوانین اقدامءِ پناسشوئین روان
پاکءِ کت پاکیں نشانءَ اچ بدان
نیمبھیں ملکءَ بکن چو گلستاں
انقلاب اے انقلاب خوش انقلاب
شرءِ کُت گپتءِ عنان ملکءِ شتاب

ناجی ءِ ٹُلیں وطن عالی جناب

رہبر ورہ شون دہٗ وراہ ءِ صواب

آ وطن دوستیں کس ءُ جوانیں یلاں

لوٹتش جوانیں سرءِ پہ انقلاب

انقلاب اے انقلاب خوش انقلاب

شرءِ کُت گیتءِ عنان ملکءَ شتاب

گپتگت پاکیں وطن گوں ناکساں

ملک ویران اَت چہ ناپاکیں ڈساں

رشوت ءُ شبکی کشتگ بندگ جنگ

عام تنت پہ ملتءِ روچ وشیاں

انقلاب اے انقلاب خوش انقلاب

شرءِ کُت گیتءِ عنان ملکءَ شتاب

دزتی ءُ گرانی وگنڈا گر دی ءَ
رشوت ءُ شیکی، توت اچ مردی ءَ

صاف ءِ کُت ملکءَ وتی چین شر دی ءَ
ایر ءِ کُت قانون وگیے بہبر دی ءَ

انقلاب اے انقلاب خوش انقلاب
شر ءِ کُت گیت ءِ عنان ملکءَ شتاب

افسران بدنام مشتی افسران
آشکم پُر رشوتیں اغم گوک ءُ خرّان

ملک ءِ غدار نت ءُ صاحب دفتران
مست تنت عیش ءَ وتی چور ستراں

انقلاب اے انقلاب خوش انقلاب
شر ءِ کُت گیت ءِ عنان ملکءَ شتاب

حق گوءِ گندے تو گوں پلیں گُدان

باطن ءِ چور پشاں او مردان کدان

شرءِ گُت گپتءَ وتی ڈ ھڑءِ عنان

ظالمیں مردان مدے ہچبر امان

انقلاب اے انقلاب خوش انقلاب

شرءِ کت گپتءِ عنان ملکءَ شتاب

زندہ بات صدر ایوب

(میر عیسیٰ، قومی)

زندہ بات صدر ایوب تئی جان ہر وخت سلامت

زندہ بات صدر ایوب عمر ہی بادانت دراز
سرزمین پاک اے مرد سے مجاہد جان باز
لاکھ ہزار شکر نت خدا تئی پر ما پاکستانیاں
نجشت تو مارا مردچی صدر مئے ایوب خان
ما مسلمانانی دعا لوتگ قبول ہی بارگہا
سرزمین ئے پاک او ایران چاگرز کی حجاز

ریڈیو دا تقریر تینی اُستکنگ دل بوتنگ باغ

زندہ بات شادبات دائما اے شاہ باز

تو وت کارے سروک اے فوجے مصر فلسطین امام

روچک اَت دہ گیر بوت نت ارو چیئے پنچ وخت نماز

ماگیریبانی سرادو کرتگیں ئے ظلم روز

درسیں گر کانی دپا مارا کتنگ تو سرفراز

کارنامہ زاہرانت سرزمین پاک وت

زرعی اصلاحات تو داتگ ہر کسا لسیار باز

خارجہ تنی پالسی صد بار مبارک بی ترا

پرشتگنت تنی بہام توارہر جاگہانی اکارسانہ

ہچ مگندات سکی تا دم زند حیات

دعا قومی اشنت ہر وخت گوں خدائے بے نیاز

آشوب

البجو ھر واجہ

من ءِ تی ملک ءِ مزار ہمیں یلاں وادکناں
شیر مردان ءُ جواں مردیں دلاں وادکناں

لشکر ءُ لوج ءُ لانک بندیں گلاں وادکناں
بالی ءُ گاڑی ءُ ٹینک ءِ گلگاں وادکناں

آ کہ گوں جوریں دژمناں مّلی بندوں رانت
نر مزارانت کہ گوں پیل ءُ بلاجاں ہمسرانت

اوّلی ترندیں ہنتر ءَ گوں ھزارساہ گرانت
گٹ گریں سنگل ءُ تابیں منگلاں وادکناں

آکہ جوہیں بداں جو مھریں ننگ انت ءُ بیتر
گوں وتیں حمبل ءُ بیلان ءَ چو شیر انت ءُ شکر

حق ءُ ناحق ءَ چہ میزان ءَ نہ بنت گاھے کِسر
دُرّ ءُ مُرواردیں شدری تلملاں دادکناں

گوں وتی منّوراں نیل لوہیں زراں دُراں انت
موٹل ءُ گاڑیاں آھوگی لداں سِتراں انت

پُس پدءَ کافر ءُ مرداریں ہتّراں گراں انت
سائبی گام ءُ ھزاری منزلاں دادکناں

ھم چو شاھینءَ ماں نیل لوہیں زرّاں گوش کن انت
آزماں دیم ءَ چو سیاہ گوات ءَ اجل لوش کن انت
کوھیں دینکارءَ چو ھرنیگءَ کیل پروش کن انت
سراپ کنوکیں کڈاں گرگی مھلاں ، دادکناں

بیّلی زرمنبت ءُ زبین چنڈیں زمبلاں دادکناں
لھڑءُ پاھاراں گوں جوشءُ جلجلاں دادکناں

گوستگیں روچاں ھکایتّے گوں دنیاءَ کت اش
کافریں گوراں گوں ءُ و نعرہ تکبیر جت اش

اللہ اللہءِ توارءَ گوں دوار دات بت اش
اُرد و ؤں دلیت کہ کشمیرءِ ڈلاں دادکناں

من ھول رھیاراں کہ روچے مُسلمیں بور سوار
ہندءِ تہ آیں گیابءَ ددبرءَ کنزت کشار

زوت زور برتگیں دل بیت گوں دلبندءَ ہوار
زوت من شادھی روچانی گلاں دادکناں

جشن دہ سالہ

(قاضی عبدالرحیم صابر)

دہ سالگی اے جشن وتی عزت و شان انت
مرچی تو بچار ہر کسءَ چوں شادات و گلان انت

دہ سال ءِ تہا مے وطن ءَ نام در آرتگ
ہر ملک ءَ بروتشنگ مزن نام و نشان انت

اے غازی ءِ ملت و وطن ءِ پاک ءِ مجاھد
تئی یات دل ءَ نام بلے ورد ءِ زبان انت

پیسر تو کتگ ملکءِ دفاع محکم و مضبوط
مئے عسکری طاقتءِ بچار گیش بوان انت

آ فوج ظفر موج بیت پرچیا فولاد
آ فوج ءِ کہ سالار و آمیر ایوب خان انت

قانونءِ نہ کس پشت جنت نہ ظلم کسءِ کنت
انصاف رسیت ہر کسءِ نون امن و امان انت

دستکاری و سوداگریءِ وانگ و زانگ
ہم کشت و کشار روچ پہ روچ دیماروان انت

وت واجہی و مستری بی۔ ڈیءِ بزاں تو
تئی جرگہ و دیوان تئی گپ و تران انت

صابرؔ تئی سرا ناز کنت ہر دم وطنءِ پاک
مئے شان وطن، ساہ وطن، مئے دل و جان وطن

ذٰہ سَال دہ پَدگ

غوث بخش صابر

یک صباحے کہ روچ ءَ سرکشت

برزے، ماران ءَ ملکیں کوہ ءَ

گوال جنتے ءِ زمین نمانی ءِ پچ خواری

نین پہ ملک ءَ ہتیم ءِ ابدمانین

اسے پہ ستاگی ءَ سشتے ڈاھے

آحتہ آشوب ءِ ریتہ سیاہیں شپ

نیں شہ دگ ءَ مروت کسے چپے

رہنمائیں کہ رہبر ئے سوجنگیں
میگ وتی نپ ہمہ کہ ملک ئے نپ
یک جہی قوم ئے مجتبیٰ رہبرا ھے
زرّن ئے مان شانت نیڈر ل ئے ڈیہہ
خیبر و راوی اشہ سر شیوہ
بھٹ ئے درگاہ، منند مشکلے ئے
پہ اُلس واجہی ئے گشکے ئے
گیت قوم ئے رگاں دگہ ساہے
رنبتاں علم و انگ ئے راہ ئے
کسب ازم و قابلی ارواہ ئے
بند بوتاں گناہ، جرم و شراب
جی پہ اسلام ئے دین دل خواہ ئے
گسے راہ ئے نہ بیت رد گاہے

بہر کتر ماں ڈگار ، مُلکیں کشار

چات ، کاریز ، جو کننت پلکار

منگلا جوڑ بوت زند ءِ دوار

نیں پہ تربیلہ بند ءِ رستہ توار

خشک مانی نہ ٹکرو جاہے

کشت دہقان دبزگر ءِ جندے

ہر کجا کہ روے ہتم گندے

گلہ و دان ءِ پُریں انباراں

غواڑک و سنبلان ءِ سرسندے

ملک آسودگنت و دلشاہے

کس کسی سرا نہ ایں مستر

کس کم سیال نے کسے کستر

ہمچو اسلام ءِ حکم مئے دستور
پما قرآن ءِ سوج دیما تر
کسے قوم ءِ نہ بیت بدواہے
شگرب و مگرب ءِ دلائی ادست
آرس، امریکہ، "چین" کل ءِ دوست
بوتاں نزیک مصر، ارد ن و شام
من ءِ دیلوان ءَ درشیں چو واہے
دژمنانی دل ءَ نہ سگت چوش!!
جبست بوتاں پہ جنگ جیڑہ ءُ کوش
سرمچاراں پہ تو کلّے سشاہ ءَ
دات بَرّیں سراں ءَ زبریں ہوش
ہر یکے جبست شت پہ یک راھے

مارا ئنجاہے محکمیں رستہ
مارا دنیائے سرجمیں رستہ
مارا رہدر برے یلیں دیما
مارا ایک راہے ما دنیں رستہ
روشنیں زندر روشنیں راہے

مومن بزدار

قومی بوزنا کی عرده سال

انقلابے شاذہاں پچھوں گشاں

زندہ باتے تھو صدر ایوب خان

زرعی اصلاات بٹ پھر ماجواں بیثغوں و ھشں حال سست ناتواں

عیدہیلو پھےے غریبیں بزگراں آف دار تو پتہ نلا نگیں ءُ لاں

دور تھی ءُ جوانیں پہ خواریں بیکساں

زندہ باتے تھو صدر ایوب خاں

بھاگیا زرداربے کس پرا وردں بادشاہا گوتی دتساں چھنوں

کل اے جمہوری نظامے برکتوں بازو ھشوں کہ مادتی داتہ وثوں

گنڈ ھتو تھو مادو بر پھروثاں

زندہ باتے تھو صدر ایوب خان

علم زیہو ہر گرے ئے ظاہر دں گٹھ گیھنغا سکولوں کالجوں
جاہلی بل گار بی علما پڑھوں مڑ دو جن کلیں و تھ بہر اگروں
رو ڑ نائی ماں کھشے مے دیندغاں
زندہ باتے تھو صدر ایوب خاں

کارخانہ لیکھواں حداں دردں کل دیہاتاں ہر گرے موٹر تقتوں
بجلیاں بلب روشنی بلوں مے وطن شہری بیا موڑاں کھنوں
رونقیں نخیں چھپاریں پھلواں
زندہ باتے تھو صدر ایوب خان

بندھ ہر چنڈ ڈا کھشغوں تھو تیار بیثغوں آباد کل کوہ و ملہار
ڈھیر گندیماں کھنوں کھڑ دو گشتا ملک گرڈیں بشغیں باغ و بہار
ننگھڑی و شنذ نہ لبھی ایذماں
زندہ باتے تھو صدر ایوب خان

لائخیں صنعتاں تھئی پالیسی دری — ملک اسلامی براتوں میئے وتی

ترک وایرانا کھتوں وعدہ لی — چین میئے ددنتیں گوہنگا لاری

کل براتوں سندھ نیستیں پھرقماں

زندہ باشئے تھو صدر ایوب خان

نوزدہ صد سہ گیست پنچ لیکھواں — ڈرمنا آرتو جلو ہے ناگہاں

دیشغوں کلیئں جہانا میئے نشاں — ہر محاراں چھو کھتو گہ درمناں

ہر محاذ سے چھار تئے گودیذ غاں

زندہ باشئے تو صدر ایوب خان

ہر گرے مخلوق دھش حال ءِ نہاں — کاروا ں دیمار روانیں ماہ و سال

مومناں ءِ دعائیں گوربے ذوالجلال — بخت باقائم موائی ہیچھ نسوالی

میئے وطن پاکیں کھتئے جنت نشاں

زندہ باشئے تھو صدر ایوب خان

فیلڈ مارشل صدر محمدؐ ایوب خاں

(غوث بخش دَفا بُزدار)

بات زیندگ فیلڈ مارشل صدر محمد ایوب خاں
ملک پاکستاں محافظ صدر محمد ایوب خاں
تھئی صدارت ہوندنیام ءُ ملک بتیو شادماں
بات زیندگ فیلڈ مارشل صدر محمد ایوب خاں

بادشاہ بیغاگوں تھفیغا لڈّ تو موسم خزاں
ہر گرے پھلیں وطن ءَ نی بہار ءِ جاودیداں

ہر کسی دل باغ باغ ایں خوشیں ہر پیر و جواں
بات زبیندگ فیلڈ مارشل صدر محمد ایوب خاں

تھو کھشور شوت تنانی السداء ءِ نی سماں
تھو سبق دا تو عدل ءِ ملک و ملت افسراں

جابجا تھیٔ نام شہرت ہلتو دیریں زراں
بات زبیندگ فیلڈ مارشل صدر محمد ایوب خاں

او مئے ملک ءِ جانثاراں چاند تارا مئے نشاں
عزت ءُ ناموز جھکا دیت قربانی سراں

جابہاں بندے سریں زیرے زخم ءُ تو پکاں
بات زبیندگ فیلڈ مارشل صدر محمد ایوب خاں

دیت جان ءُ ملک جھکا ہمت ءِ کارے لواں
گوں بنچھر ءُ اینٹ ءِ جواب دیت ملک ءِ دژمناں

ملک پاکستان شغیں شاخے ملکءِ پاسباں
بات زیندگ فیلڈ مارشل صدر محمد ایوب خاں

او محبان وطن! شئے ذوق پرجوشیں دلاں
شئے دلیری شئے جسارت ہر گرے پویں جہاں

مورخءِ اوراقءِ تاریخءِ قلم بندیں بیاں
بات زیندگ فیلڈ مارشل صدر محمد ایوب خان

ملک پاکستان دوستیں مارشہ ہر دو دیدگاں
آفریں صد آفریں شار او مئے ملکءِ بہادراں

دا تو منہ توڑیں جوابءِ بھارتءِ کھولیر واں
بات زیندگ فیلڈ مارشل صدر محمد ایوب خاں

قابلءِ دیدیں شئے مرداں ادل پسندیں داستاں
برتو گاتا واہوسءِ تیغ دھاریں خنجراں

دیتیغوں یلیں مجاہدیت واجنجو گرا ں
بات زیندگ فیلڈ مارشل صدر محمد ایوب خاں

شل وفا بزدار دعا آں واخدا آمین کھاں
واکھنا لنظر ءِ کرم ءَ بادشاہ گوں رحمتاں

شادباآبادبامئے سرزمیں گوں رونقاں
بات زیندگ فیلڈ مارشل صدر محمد ایوب خاں

ہ

چاپ ورو شنائیءَ نقیب

عبدالرحمٰن غور

چاپ ورو شنائیءَ نقیب
مرشئیءَ پہ زیب ناک
بانگھار وشءِ وشی انت
کاروانءِ رہ نشان
منزل انت پہ اوست پہ اُمیت
تپلیت چو ماہ،
برمش دنت چو ستار
بیرکءَ بلند کھنت

زند و نیک نامی ءِ

مہر و وَشکامی ءِ

نیّت و مراد دنت

پاک و دیندار کننت

راستی ءَ نشان دنت

دنتا آدمی گری ءِ پیت

سکّی بیت سوری ءِ

شکون کننت غم ءَ

بلند کننت آدم ءَ

چاپ و روشنائی ءِ نقیب

مرشی ڈیہہ ءِ ماہکانی انت

انقلاب ءِ روشّ ءِ کامرانی انت

وشیں بات پاکیں گلزمیں

(پیر محمد زبیرانی)

دہ سال، ہند و ساعت ءَ
دیتہ وطن وشیں دم ءَ
بیتہ ننہ آجو ہر غم ءَ — وشیں بات پاکیں گلزمیں

راضی بہ بیتہ وت خدا
کشت و کشار ئن ہر جہ ءَ
بیتہ وطن چو جنت ءَ — وشیں بات پاکیں گلزمیں

پھلیں زمیں گلزار مئے
ہر پاس دم سردار مئے
شتر بوذ ناک ئن کار مئے۔ — وشیں بات پاکیں گلزمیں

حدا چہ در کسب و ہنر

وش بودی ءِ وش ئیں خبر
گون آسمان ءَ بیتہ سر۔ وش بات پاکیں گلزمیں
قوم انت دل جم ہر زماں
پہ بودناکیں منزلاں
ہر ہر قدم دیما رواں۔ وش بات پاکیں گلزمیں
گرنت بشامی درزاں
شنت ڈکال ءِ غماں
آواز تگنت وشیں ءَ ماں۔ وش بات پاکیں گلزمیں
مضبوط محکم لشکر ئن
چو کوہ و سنگ ءِ سنگر ئن
بد دشمناں پر سنگر ئن۔ وش بات پاکیں گلزمیں
دانا ہشاریں حیدر ئن
وا ہند ہوش ءِ سربر ئن
غم خور قوم ءِ ہر بر ئن۔ وش بات پاکیں گلزمیں

ملک بوتہ مے پل و بہار

(محمد نعیم کبدانی)

نوداں کہ گو ر تہ رحمتے

دور بوت سرءَ مے زحمتے

آحت انقلاب گوں باریءَ

قوم حیثہ اچ خواریءَ

شا تنت وطن شا وطن ۔ پل بہار نتءُ چمن

صد آفریں ایوب ترا

گوں زانت فہم سیاستءَ

بنیاد ئیں جمہوریءَ

Scanned by CamScanner

جوڑت کو قومے خاطر ءَ

شاتنت وطن شاتنت وطن
پل بہارنت ءُ چمن

ملک بوتہ مے پل بہار
جیڑ کاٹرکنت بلبل شمار
کبگ کوہ سرے سرحال تنت
صد بیدہان وش حال تنت

شاتنت وطن شاتنت وطن
پل بہارنت ءُ چمن

نیست درچک د ارائی خزاں
سبزءِ برنت سال مہاں
حشکیں ڈگار بوتنت کشار
ریگ بیاباں مرغزار

شاتنت وطن شاتنت وطن
پل بہارنت چمن

جی جی عوامی نوبت ءَ
قوم نگنڈی زحمت ءَ
بیزار چہ کہنین بار ءَ
رب ءِ میاری ہیچ بر ءَ
شانت وطن شانت وطن   پل بہار نت چمن

محمد نصیر کبدانی ءَ
وش وش بگوئے باری ءَ
حرنت پیادگ سواری ءَ
شانت وطن شانت وطن   پل بہار نت ءُ چمن

وطن تئی دہ سالانی ترقی

(خیر جان بلوچ)

وطن دہ سال ءَ تہا آباد بیتگ
وطن دشمن حال ءَ شاد بیتگ
وطن مئے دائما آزاد بیتگ
خدائی دانگیں مئے داد بیتگ

چہ دہ سال ءَ وطن چو محکمیں مئے
وطن چہ گنج ءُ مال ءَ سر جمیں مئے
وطن چہ ہر غماں چے بے غمیں مئے

وطن چہ درد ءُ دوراں دل جمیں مئے

وطن تیٔ دہ سالانی ترقی
تو داتے شادمانی ملک ءَ وشی
شتا چہ عالمو مخلوق ءَ سکّی
کہ دشمن مئے سرا ہیجر نہ دکی

دُعا خیر جان ءِ ہر دم تیٔ سرا بات
وطن وشبو چہ مِسک ءُ ہمبرا بات
چو پھلے آسمی دَلّے برا بات
وطن لکھ وار شاباشی ترا بات

*

بیادل

(از خدائی رحم حکیم)

بیادل مروشی کنن شاد آ۔ کہ بیتہ ترقی شہ حدّا درا
چہ بیتہ وطن سے مئے مثل جنتا
دہین سال لے دو روباری تہا
اولس دیتہ وشحالی ءِ ساغتا
بیادل مروشی کنن شاد آ۔ کہ بیتہ ترقی شہ حدّا درا

کشارءِ شہ پرن سسین ڈگار

بشر حالی ءَ دورن دلالی قرار

جہانا شہ دورنت گردگبار

بیا دل مروشی کنن شادآ۔ کہ بیتہ ترقی شہ حدّادرا

دم برلودناکی ءَ دیتہ تمن

وطن پاک بیتہ چو وشین چمن

بن ءِ گوں وتی محکم انت وطن

بیا دل مروشی کنن شادآ۔ کہ بیتہ ترقی شہ حدّادرا

سرحال انت دانا سردکے وطن

کہ دیتہ انچ آہی سشری چمن

کنتہ کار وشیں یہ دیہہ و تمن

بیا دل مروشی کنن شادآ۔ کہ بیتہ ترقی شہ حدّادرا

وطن پاکءِ نام ءَ کتہ سربلند
کہ شر بو دنا کننت ہر جا وھند

دخواری خرابی ءَ گم انت ا رند
بیا دل مروشی کنن شادا ۔ کہ بیتہ ترقی شہ حدّا درا

جہان ءَ گوں کلیں مئے تن سنگتی
وہر کسا گوں ہست مئے دوستی
مدامی ہمیش انت مئے پالسی
بیا دل مروشی کنن شادا
کہ بیتہ ترقی شہ حدّا درا

تپاک وُبنگہ

حکیم مولوی محمد قاسم عینی

آردچ کہ مایک جاہ اتن
مچ ءَ گوت ہمراہ اتن
ہر ہمرگ ءِ خیرخواہ اتن
اسلام ءِ شان و براہ اتن

یک جاہ ءَ مادیوان کرت
ملک ءِ امیری تران کرت
یک حاکم ءَ پرمان کرت
برحلکھاں تالان کرت

قانون مے قران اتت
مذہب توامے جان آتت

یک مرکزۓ پہ مان آتت
یک جاگہی مے شان آتت

دنیاۓ ءُ ماسردار اتن
مشہورمانا مدار اتن

برکا پراں قہار اتن
ہرجنگ ءَ ماسوب دار اتن

نوں کپتہ بمّا وت وہی
رہ ہشتہ زرتن بے رہی

پچ رہتہ اَ مّے یک جہی
ستما پلگ بوت داجہی

اچ رودراحت ماایرشت ءَ
پیدابوتن اچ یک پتاءَ
قانون ءِ قرآن بوتہ
مذہب دل وءِ جان بوتہ

مذہب لباس انت مابدن
مذہب دل انت مامثل تن
بے مذہب ءَ ماچوں بن
مذہب مبیت امابن

حق انت مسلماں یک جربن
یک جاگہءَ را درچنن
انزاگومانی گہرہن دین
گوں یک تپاکءَ کارکنن

اِسلامی دنیا یک بہات
ہڑیں ڈگار ءِ مہ بہات
چو کوہ قاپ ءِ سک بہات
کُل مسلم ءِ تخت و کلات

اچ ڈرمناں بچن گرڑا
کس ءِ نایت پہے مرڑا
کا پرجہاں نبت اچ پڑ ءِ
تیرش بلگیت گرڑ گرڑ ءِ

مارا بیت تابنگہ ءِ
مزلوت سکیں جاگہ ءِ
کوہ و کلات و تنگہ ءِ
براس و کمک و منگہ ءِ

ہیجبر بنن ما کامیاب
سندنت مے تبنوہے تناب
غالب شُما بنت بے کتاب
ہر قوم کننت مارا اتراب

علمی گشیت بیا یک بلیت
چو کوہ کا پہ ئے سک بت

ہمدل بت بے شک بت
دنیا شمیگنت پک بت

بہارءِ سوگات

(محمد مراد دارانی)

وطن جسم ءُ جان انت دِل بُندرانت
دِل ءِ توت ءِ جان زور آور انت

وطن سر مچارءُ وطن زحم جن انت
کہ بنجاہ اگاں محکم انت و اسیرانت

بہار گاہ ءِ سوگات ملک ءِ گنج انت
گوشے گُنجیں جڑسیا دچکیں ہیرانت

تئی کیلگ ءُ نسل نوئیں زراں
مئے پاکیں وطن تگل زمیں مادرانت

اے راستے کہ آہوگ وڈاں حیرءِ ایت

بلے چمّ ءِ ما تکوءُ تلّ ءِ سرا انت

دگہ شہرءُ شہر بندءِ شوہاز کنت

بیا ہونگیں بُندرءِ مہترانت

چو کاّس سرینجگ ءُ باہڑاں

ہنرءِ ایت ملکیت اءِ ہما مزدور انت

نخّءُ دھنزءُ تہا مورءُ گزندءُ گرُوک

ہمک ہارءُ ہیروپ مئے دہ سرانت

پدءَ جہ جتگ نارو ائیں بداں

وطن! تنگھیں نخّ میر چاکرانت

ہمک ءُ مراد نیزرہ لازم انت

کہ بے بُندریں چیز ڈنءُ درانت

مُحکمیں بنجاہ

(آزات)

جی وطن، جی تئی مہکمیں بنجاہ جی وطن
جی سرو کان وجی پہ تئی بیلاں جی وطن

توره وپیتے استمان یک راہے کننگ
شغربُ مغرب گل زمیں بیجاہے کتنگ

جی وطن جی تئی مہکمیں بنجاہ جی وطن
جی سرو کان وجی پہ تئی بیلاں جی وطن

کوچگ و کوہ و دیر سرین کوراں گوانگ خنگ
میتگ و مِنیاپیں ڈہاں نورے شنگنتگ

جی وطن، جی تئی مہکمیں بنجاہ جی وطن
جی سر و کان و جی پہ تئی بیلاں جی وطن

مہکمیں سنگ و دوستی ءِ کوشاں کشتگ
مذرل و ڈیہہ ءَ ہمبلاں اقرارے کتگ

جی وطن، جی تئی مہکمیں بنجاہ جی وطن
جی سر و کان و جی پہ تئی بیلاں جی وطن

سندھ و سرحد مسکیں پنجاب ءَ جنہ تتگ
چلتن ءِ میریں لیسگاں نامے لوک کتگ

جی وطن، جی تئی مہکمیں بنجاہ جی وطن
جی سر و کان و جی پہ تئی بیلاں جی وطن

تیھریں گٹ وکنڈگ اِش گوازیناں کتنگ
جونشتی گوں وش بوئیں دِنان آتاں کتنگ

جی وطن، جی تئی مہکمیں بنجاہ جی وطن
جی سروکان وجی یہ تئی بیلاں جی وطن

نی جتائی ءَ کر کتنگ گیشائی ءَ شتنگ
دورکیفائی آتکگ وروچ ءَ تک کتنگ

جی وطن، جی تئی مہکمیں بنجاہ جی وطن
جی سروکان وجی تئی بیلاں جی وطن

توروہ وپت ءَ اِستماں یک راہ ءَ کتنگ
شعرب ومغرب گل زمین یک جاہ ءَ کتنگ

جی وطن، جی تئی مہکمیں بنجاہ جی وطن
جی سروکان وجی یہ تئی مہکمیں بیلاں وطن

ژڑن ءِ آشوپ

(عطا شاد)

دل منی پہ گنوکی ءَ دانا
واہگاں دنت و میلہی لوٹیت
پہ خیالانی اوست و اُمیت ءَ
موتکاں دنت و شادھی لوٹیت
مہر ءَ بے وانکیانی ھُبر ءَ جنت
زہر چار ینت ، زندگی لوٹیت

کنت پہ ساعتے گل وشادان
دنت عمرے وآہری لوٹیت
ماں شائیت تہارماہیں شپ
گیرکاریت ماہ واستالاں
جمراں آزمان ءَ موثرک بجیت
لوئی رشنائیں روچ ءِ احوالاں
دل منی پہ گنوکی ءَ دانا
چےگُشاں چے گشیت و چے لوٹیت
بلے انچو پہ آدمی ذات ءَ
پہ وتی پہم و عقل ءِ پرمات ءَ
پروشں داتہ من نبے میاریں دل
آدماں من اونبرہ کاریں دل

داہگ ءِ پیلہی خیال ءِ اوست
شادہ ءِ بہر محبتی زندءِ
آسری عمر ءِ، روشن رشنائی
آدمی ذات ءِ ژرن ءِ آشوپ انت
ژرن آشوب انت ژرن آشوپ انت

آسودئی نا دور ودم

(ملا غلام نبی)

بس ہر شونی دھنگا سال ٹی
خوش ہر کس مس تے نا حال ٹی

گل پھل مس پٹ پولو جا پہ جا
مس زیاتی گنج دولت مال ٹی

بس خوشی نا تہو ہر زندگن
بائ نا چکاک خوشو بال ٹی

بزغر دبگ جت گوالاک خوش
بس اوتا زیادھی ھسرمال ٹی

فوج محکم یخ محکم ملک نا
محکمے دا قوم ہر ہر حال ٹی

لشکرے دا ملکنا چاساہ دُم
دشمنے ہر دم ٹہک جنجال ٹی

کشت کاری بھا نہ وو دھا ہر جہا
بس مچّا گلز ہیں سنبھال ٹی

ہم ہنر وندیٔ زیادہ ملک ٹی
شون وشری گیشرے ہر سال ٹی

ملک مچا خرچی مال پھرمس
دیر تماشنک ہر ہر ٹھال ٹی

کرچہ ءُ دھمانک مسر بھر پھصیل
ہندہ پیک غلّہ خرّم جوان ٹی

نیک پھالی ناگھڑی دم لبونے
شادکھل ار نیکنگا دا پھال ٹی

سیر دسوٗکھا قوم ناہر بندغے
سیرو پھری زیادہ ءِ ہر سال ٹی

ترقی

از حدائے رحم حکیم

ترقی ندے کو ترقی ننن ترقی کرینے وطن ناچمن
بجزیٹ دیکو ترقی لسانی بجزیٹ کرینے وکلاتمن

ترقی ندے کو ترقی ننن
ترقی کرینے وطن ناچمن

جہس لاب لانی مشین تن خنا جہس کین لنگایے دوروان
جہس دیر بڑزا نترا مشینک ڈغلتے کیرہ او آباد ہر زمان

ترقی ندے کو ترقی ننن
ترقی کرینے وطن ناچمن

مبارک مبارک نمے ایلماک — مریرداوطن ناکل وشادارک

عجب گل گلانے داکلاالمتن — مبارک نے پارہ دابھلاچاک

ترقی نہ دے کو ترقی ننن

ترقی کرینے وطن ناچمن

مشینا تہ دورے ہرکس خنا — داخاوڑ تلاپاک پرہ دیرہ نا

ھنالنگڑی او ملاسی ھنا — اسودہ او شہر جائے بھلاچنا

ترقی نہ دے کو ترقی ننن

ترقی کرینے وطن ناچمن

بہ خوانی حکیم خداغان دعا — مرے آباد سہدن وطن دا ننا

نہ کسے مرے بین ملاسی نہ غم — مرے امن و امان ہرکین ننا

ترقی نہ دے کو ترقی ننن

ترقی کرینے وطن ناچمن

ترقی نا دہ سال

(مولوی عبدالباقی درخانی)

ترقی نا دہ سال نا فرمانِ زیبا غا سلام
قوم نا آسودگی نا شان زیبا غا سلام

ملک ٹی محکم یقین نا وخت زیبا غا توار
قائداعظمؒ ناھمو فرمانِ زیبا غا سلام

بیرکہ پاکنگا بڑزا مس کہ دو آن خواجہ نا
دا وطن نا صدر خواجہ جان زیبا غا سلام

دشمناک نران خوفان لرزہ تما جان ٹی
غازیاتا بادری ایمانِ زیبا غا سلام

برقرارِ دین شریعت ہم نا رسم و رواج
دا وطن تا دین مُحکم قرآنِ زیبا غا سلام

ہر وطن ہر کوچہ ٹی ڈگل بال اریسے ورناءُ پیر
جمہوری نا مجلس دیوان زیبا غا سلام

خوش ہر تقریرٹی شعرا دیباک پاک تا
شاعراتا جوانگا الحانِ زیبا غا سلام

لنگار مخلوق نا ہر پارہ غا کشت و کشار
زرعی ترقی ناکہ ہر میدانِ زیبا غا سلام

لنگڑی بد حالی اَف داُ پاک اریسے جنت نشان
دا امیرِ قافلہ کاروانِ زیبا غا سلام

ترقی نا تعمیر نا خوش حالیٔ ہر پارٹی
خوش حالی آسودگی دردانِ زیبا غا سلام

ترقی تسِ دہ سال ٹی دا وطن زیبا رولتا
ای درخانی صدر نا احسان زیبا غا سلام

پاکا وطن

(گل بنگلزئی)

وطن شادکامی وطن ہر خوشی ئے
وطن زندہ قوماتا زندگی ئے

وطن تو شہیداتا گڈی نشانی
وطن کن ننگ جان چا بہادری ئے

وطن ایٹ ملتہ ناموس کل نا
وطن دھونکہ پھُل آتا چابری ئے

وطن تو ہنتم اس دارنگ اور نا
وطن ناکہ ایلو پن بے غمی ئے

وطن روشن پیش ئے ہر نیم شف نا
وطن مُدت سے آتا کوشش نا ملی ئے

وطن دھونکہ جمک پُرا وگا دیران
وطن قومنا ہر خن نا پڑی ئے

وطن درد نا ہر ور نا دوا ئے
وطن نا ثواب اٹ ہر خن غنی ئے

وطن دین اُٹ ایمان وطن دھونکہ مُلّہ
وطن نا ہر لو لوٹہم بٹ ئے جی اے

وطن کوشش آتا گڈ یکو حد ئے
وطن ہین تیتون دوستی نا کڑی ئے

وطن کیک قربان ہر لو ج ئے تینا
وسے خواہک نا ہر دتر نا پڑی ئے

وطن ملک میراث وطن جائداد ے
وطن توں دھوکہ کرہ وکاہڑی ئے

وطن پاک اُ پاکا شالہ سلوئے
شرف تِس اے رب گُل نا دوی ئے

قومی ترانہ

(غلام حیدر حسرت)

نی بے بہا پِل و چمن بے اَنتہا دشت و دمن
کاٹم تخو کے نیکن ام نی زندگی اوس بندگی اوس

دور دانہ تعا ھند و وطن جنت نالی زیبا چمن
قاہم مرلیس داہم مرلیس نی جالی اوس لافانی اولس

آباد ارسے ھند و وطن دا بے بہا پِل مسکا آ چمن
خوشی ارسے خوش مرلیس نی خوشی اوس خوشحالی اولس

بے انتہا دشت و دمن تاریخی آ زیبا وطن

ہرڈے نے نی ٹعیدا رسے نی زاوست جی اوس بے غمی اوس

سرسبزہ ءِ پھل و چمن بلبل توارسے زیبا وطن

نی کے کریس سینگار عجب نی شادی اوس آبادی اوس

دشمن خیال لیس نی بیڑی وسیم داہادرہ آ تا کفن

حسرتؑ باز دوست اریس نی زندگی اوس بندگی اوس

نی بے بہا پھل و چمن

بے انتہا دشت و دمن

ملک ننا آباد ارے

(امان اللہ رند)

ملک ننا آباد ارے
ترقی دنیا غان کرے

جوڑ کینہ دا سہ نن جنت اس داڑے برک
خوش ارے کُل ءَ جہان خوشی ہءِ داڑے ادرک
لعل شہید داتا ننا قربانی ہءِ تاریخ ءَ ٹی داڑے ادرک
ملک ناہر پارہ غا آبادی ہءِ استین نی داڑے برک

ملک ننا آباد ارے
ترقی دنیا غان کرے

یا خدا نی ہین زیبات خوشی ءِ نن کن آتک
اُست بختم تن بازادین اُست جمی مدام آتک
شون تون نن کرسیفن شون واری ءِ اورک
منزل تینا خناان بر ننے نی سیل کرک

ملک ننا آباد ارے
ترقی دنیا غان کرے

بلبل تا خوشس توار تعلیم نا گکو توار
سبزہ ءِ ہر پارہ غا دا ننا گشتہ کشار
منصوبہ بندی نا ننا امان اورکنی سنگار
بانہ غضب کیک باز قہار دا ننا مقدر ڈغا

ملک ننا آباد ارے
ترقی دنیا غان کرے

نشر و اشاعت قبائل حکومت، پاکستان
TPO